

ŠEIKO ŠOKIO TEATRO spektaklio-ekskursijos „Soteria“ premjera

Milvydas Knyzelis

Gabrielės Knyzelytės nuotraukose – scenos iš
spektaklio-ekskursijos „Soteria“

Šią vasarą Užvenčio dvaro sodyboje vykusio jau penkioliką kartą surengto tarptautinio akvarelės plenero, meninės kalvystės ir šamoto skulptūrų kūrybos stovyklos-festivalio „Užventis MENE XV. 2024“ atidarymo metu jo dalyvius ir miestelio gyventojus bei svečius nudžiugino Šeiko šokio teatro parodyta spektaklio-ekskursijos „Soteria“ premjera.

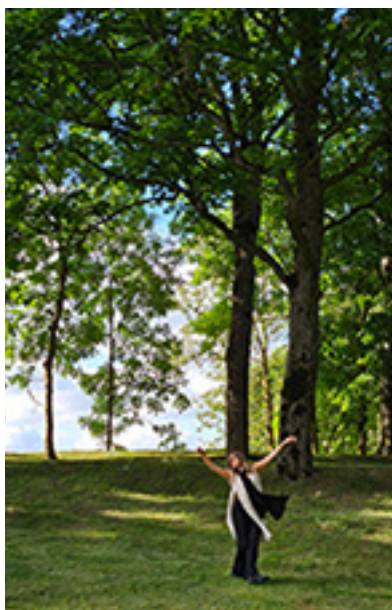
– Šeiko šokio teatro spektaklis-ekskursija „Soteria“ puikiai atitiko šių metų festivalio temą. Tai galėtų atrodyti kaip sėkmingas sutapimas, o iš tikrųjų tai yra mūsų sąmoningas siekis suburti renginius, kurie papildo ir praturtina vienas kitą. Mums svarbu, kad festivalis dalyviui suteiktų gilų ir prasmingą kultūrinį patyrimą. Šis šiuolaikinio šokio kūrinys, režisuotas choreografės Dovilės Binkauskaitės, kvietė žiūrovus į gilų ir jautrų netekties būsenos tyrinėjimą. Išbūti netekties būvį šiuolaikiniame pasaulyje nėra paprasta – gyvenimo pasiūla, gausa, stimulų intensyvumas kviečia greičiau užmiršti, nekreipti dėmesio, prasiblaškyti, gyventi toliau, kuriant „sėkmingojo / laimin-

Prasidedant spektakliui žiūrovai rinkosi prie Užvenčio Šv. Marijos Magdaliėtės bažnyčios

gojo“ įvaizdį. Traukinys tikrai nelaukia – einant metams, kiekvieno žmogaus gyvenime netekčių daugėja – netenkame artimųjų, kartais namų, darbo, sveikatos, ryšių, svajonių, tiesos, tikėjimo, vilties, lūkesčių ir kitų atramų. Spektaklis „Soteria“ apima būtent tokį pasaulį, kuris lieka po artimojo mirties – pasaulį, kur likusieji turi iš naujo rasti būdus gyventi. Graikiškas žodis „Soteria“, reiškia „išgelbėjimą“. Jis simbolizuoja pilnatvės ir vientisumo pojūtį, grįžimą

(Nukelta į 52 p.)

Spektaklio-ekskursijos „Soteria“ scenos Užvenčio dvaro parke

Spektaklio-ekskursijos „Soteria“ scenos Užvenčio dvaro sodyboje

iš „tarp“, į „čia“, – festivalio metu kalbėjo „Užventis MENE XV. 2024“ organizatorė Milda Balvočiūtė-Knyzelienė.

Choreografė Dovilė Binkauskaitė sako, kad „Pilnatvė ir vientisumas atsiranda tuomet, kai įsileidžiame į save ir išgyvename visa, kas aplanko gyvenime, tame tarpe ir sunkius jausmus, gyvenimo patirtis, išbandymus – netektis. Šis kūrinys – tarsi iškvėpimas minore. Gerai būtų, prieš nusprendžiant eiti į šį spektaklį, paklausti savęs, ar esu pasiruošęs išgyventi liūdesį? Ką norėčiau išgedėti, kas dar prašosi atminimo? Kas nori iš gelmių iškilti, būti pamatytas, pamaitintas dėmesiu? Su kuo dar norisi nukeliauti paskutinę kelionę?“

Unikalus spektaklio įvietinimas Užventyje – mažame miestelyje, kurio gamtovaizdis ir architektūra tapo neatsiejama spektaklio dalimi.

– Vykdamą į Užventį apie šį miestelį žinojau tik tai, kad čia kasmet vyksta nuostabus meno festivalis. Norėjau pamatyti miestelį, bažnyčią, nykstančias erdves, kapines, taką palei upę ir salą joje, dvarą ir malūną. Apšilankius čia liko darnos jausmas. Žmonių rūpestis, dėmesys tam, kas nyksta ir tam, kas auga, įsiklausymas į tai, ką prikelti, atgaivinti, o kam leisti iširti, sukuriant dirvą rasti kažkam nežinomam... Pajutau didelę pagarbą laikui.

Šia prasme „Soteria“ yra artima vietos dvasiai. Užvenčio gamtovaizdis spektakliui pasiūlė kryptis, dinamiką choreografijoje. Pati ašis, apie kurią sukosi judėjimas, susijusi su būsenomis išgyvenant netektį. Atsiveriantys vietovaizdžiai Užventyje suteikė papildomų prasmų spektakliui, – po spektaklio-ekskursijos sakė D. Binkauskaitė.

„Soteria“ spektaklis-ekskursija prasidėjo Užvenčio Šv. Marijos Magdalietės bažnyčios kieme ir tęsėsi iki pat Ventos upės tvenkinio. Užvenčio dvaro salykinėje žiūrovai išvydo spektaklio vaizdo instaliacijas. Į profesionalių Šeiko šokio teatro šokėjų gretas spektaklyje buvo įtrauktos ir šokėjos iš Užvenčio merginų tautinių šokių grupės „Lanksva“. Vietos gyventojai organiškai papildė spektaklio scenografiją – tai močiutė išėjo į savo namo kiemą, tai kaimynas darže pasirodė. Įvietintas šokio spektaklis čia buvo parodytas du kartus, o kai kurie žiūrovai net išreiškė norą jame dalyvauti dar ir pakartotinai.

Spektaklį sukūrė profesionalų kūrybinė grupė: choreografė Dovilė Binkauskaitė, dramaturgė Virginija Rimkaitė, kompozitorius Kristijonas Lučinskas, kostiumų dailininkė Polina Rumbėšaitė ir kinematografė Dali Rust.

Spektaklio projektą iš dalies finansavo Lietuvos kultūros taryba.

Festivalyje „Užventis MENE XV. 2024“ Šeiko šokio teatras parodė ir etnochoreografinę kompoziciją „Vasarvidžio regėjimai“, kurią atliko Klaipėdos Etnokultūros centro folkloro ansambliai „Kuršių ainiai“, „Kuršiukai“ ir Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Klaipėdos fakulteto šokio katedros studentai.

Justinos Knyzelytės ir Aurelijaus Vėrygos nuotraukose – scenos iš etnochoreografinės kompozicijos „Vasarvidžio regėjimai“

